

"В Притчата за добрия самарянин Христос разкрива естеството на истинската религия. Показва ни, че тя не се състои в системи, доктрини или ритуали, а във вършенето на дела от любов, в правенето на възможно най-голямото добро на другите, в проявяването на истинска благодетелност спрямо тях..."

Елн Уайт, „Чуждото на благотворителността“

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 9 ГОДИНА XV 2005 г.

ЦЕНА 0,50 ЛВ.

В БРОЯ

**СТРАДАНИЯТА,
ПРИРОДНИТЕ
БЕДСТВИЯ И
ВЯРАТА В БОГА**

Четете на стр. 4

НАСЛАДИ СЕ!

Благодарим на всички вас, които дарихте средства за издаването на вестник „Християнска мисъл“. Редакционният съвет преоткри старата максима, че най-добрият начин да оцелееш е да се развиш. Ето защо в новия брой ще намерите две нови страници, посветени изцяло на тема, любима на мнозина агенти и все повече българи - здравословния начин на живот.

Абонамент за вестник
**„Християнска
МИСЪЛ“**

Адрес: гр. София 1839, кв.
„Враждебна“, ул. „8“ №49
Юлиан Ангелов Иванов.

Цена за 12 месеца - 6,00 лв.

ЦЪРКВАТА РАСТЕ ЗАРАДИ ПРИЯТЕЛСТВОТА

Скорошно изследване на „Галп“ сред членовете на американските църкви разкри, че приятелските връзки имат отношение към посещаването на църквите.

„Галп“ установи, че приятелствата с други църковни членове са ключова причина за това, мнозина да се присъединяват към точно определени църкви. А членове, чиито най-добри приятели са също в църквата, са по-удовлетворени и по-активно се включват в църковните мероприятия.

Майкъл Линдзи е специалист по провеждането на изследвания в „Галп“. Той казва, че членовете на църквата искат да се покланят на

Бога там, където се чувстват добре приети, и приятелството е „сребърният патрон, който църквите са търсели“.

Линдзи казва, че когато пътува през страната и разговаря с пастори и църковни водачи, „те често търсят специални програми или инициативи, които ще помогнат хората да израснат повече в своята връзка с Бога и с другите“. И благодарение на информацията, доставена от това изследване, добавя той, „ние открихме това. Сребърният патрон създава околна среда, където приятелствата могат да процъфтяват“.

Изследователят на „Галп“ смята, че има няколко практически начи-

на, по които изграждането на приятелства може да бъде подпомогнато. „Единият от тях е чрез наличието на система, при която хората в църквата могат да се опознават“, отбелязва той. Например „членовете на моята църква провеждат веднъж в месеца приятелски вечери“.

Друг начин да се подпомагат приятелствата в църквата, посочва Линдзи, е чрез фокусиране върху новите хора в членската маса. Той казва, че някои от тези църковни общества, които се радват на най-голям успех, са „онези, които наистина успяват да достигнат до новопристъединилите се и да им помогнат да се свържат

с хората, така че да могат да споделят нещо с тях - независимо дали това би било дейност, албум с изрезки - или да им помогнат да си боядисат колата напимер“.

Водачите, които искат да стимулират растежа на църквите си, създават атмосфера, в която членовете могат да споделят онези „прости земни неща, от които хората наистина се интересуват - казва Линдзи. - Това без съмнение е обкръжение, в което хората могат да споделят малко повече за живота си.“

Докато тези принципи на църковното израстване бяха утвърдени от изследването на „Галп“, Линдзи посочи, че

те са напълно библейски виждания. В многобройни пасажи само в Новия Завет, отбелязва той, апостол Павел говори за вярващите, които получават удовлетворение не само като споделят Евангелието на Исус Христос и „общението на Светия Дух“, но също така и живота си един с друг.

„И така, ако има някоя утеха в Христос или някое успокоение от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, направете радостта ми пълна, като имате един и същ ум и една и съща любов, като бъдете единомислени и единомислени.“ (Филипийци 2:1-2)

Али Мартин,
Агента прес

ХРИСТИЯНСТВОТО ЗАПАДА В ЕВРОПА... ДАЛИ АМЕРИКА НЕ Е СЛЕДВАЩАТА?

Алберт МОЛЕР, президент на южната
Баптистка теологична семинария

На заглавната страница на USA Today от 11 август 2005 г. беше отпечатан анализ със заглавие „Религията заема задното място в Западна Европа“. Авторът Ноел Нокс разсъждава над бързия ход на секуларизацията в Западна Европа и социалното, моралното и поли-

тическото влияние, последвало след загубата на вярата в Европа.

Защото поне половин век изследователите наблюдават масивни движения в западната култура. Когато 39-годишният Брайън Кени докладва: „Не ходя на църква и не познавам никого, кой-

то да го прави“, той разбираше, че нещо се е променило. „Преди петнадесет години не познавах нито един човек, който да не го правеше“, разсъди той.

**Не можем да
пренебрегнем
статистиките**

Посещаемостта на църквите в католическа Ирландия е спаднала с

поне 25% през последните три десетилетия. Вестниците докладват: „Нито един свещеник няма да бъде ръкоположен тази година в Дъблин.“

От протестантска страна картината не е много по-добра. Швейцария, Германия и Холандия, били някога люлка на Реформацията, сега са първите примери за европейски секуларизирани

страни.

Според Центъра за Изследване на глобалното християнство в теологичната семинария „Гордън-Корнуел“ спадът на християнското влияние „е най-очевиден във Франция, Швеция и Холандия, където посещаемостта на църквата е по-ниска от десет процента в някои райони“.

Продължава на стр. 7

ЧЕТЕТЕ „ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ“ И В ИНТЕРНЕТ НА АДРЕС WWW.SDABG.NET